

IRAQI
Academic Scientific Journals

العراقية
المجلات الأكاديمية العلمية

ISSN: 2663-9033 (Online) | ISSN: 2616-6224 (Print)

Journal of Language Studies

Contents available at: <https://jls.tu.edu.iq/index.php/JLS>

The Aesthetic of Artistic image in the poetries of Faqe Qadri Hamawandi

Aso Omer Mustafa*

Kurdish Department, college of education, charmo university

aso.omar@charmouniversity.org

&

Ashti Hussein Arif

Kurdish Department, college of education, charmo university.

ashti.hussein@charmouniversity.org

Received: 16/ 12/ 2023, Accepted: 28/ 1 /2023, Online Published: 30/4/2024

Abstract

ur paper entitled (The aesthetic of Artistic image in the poetries of Faqe Qadri Hamawandi), it analyses and explain the poet's poetries in term of aesthetic the artistic images. So, it illustrates the genius of artistic images that the poet had focused on it and the poet thought that image of poetry is way of expressing the his interior, so his poetries have a good level of aesthetic, in this aspect he got benefit from rhetorical arts especially featuring and metaphor.

Our paper consists of two chapters: first chapter (the concepts of the paper theoretically demonstrated) which are three points, the first point is about the concept of artistic images, second point is artistic images and rhetoric and third point is aesthetic of artistic images. Second chapter (the aesthetic of artistic images of the poet) which are three points, the first point is artistic images of pessimistic, second point is artistic images of love, third point artistic images of nature. The consequence has been illustrated in some points.

keyword: aesthetic, beauty, artistic images, pessimistic, love, nature.

* **Corresponding Author:** Aso Omer Mustafa, **Email:** aso.omar@charmouniversity.org

Affiliation: charmo University - Iraq

© This is an open access article under the CC by licenses <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

إستاطيقا الصورة الفنية في أشعار فقي قادر الهموندي

اسو عمر مصطفى

قسم اللغة الكردية، كلية التربية، جامعة جرمو

و

آشتى حسين عارف

قسم اللغة الكردية، كلية التربية، جامعة جرمو

المستخلص

بحثنا بعنوان (إستاطيقا الصورة الفنية في أشعار فقي قادر الهموندي) الذي يحاول من منطلق الإستاطيقا أن يحلل الصورة الفنية في أشعار الشاعر و تفسيرها، و تبين الجمال الذي يجسد الصورة الفنية. إهتم الشاعر إهتماما كبيرا بالصورة و جعلها طريقة فنية للتعبير عما في داخله و منح أشعاره إستاطيقا عاليا، و في هذا إستفاد من فنون البلاغة و بالأخص التشبيه و الإستعارة و المجاز.

بحثنا يتكون من قسمين: القسم الاول: (تحليل مفاهيم البحث) يتكون من ثلاثة محاور: المحور الأول: تناول (مفهوم الصورة الفنية) و في محور الثاني: تم بيان العلاقة بين الصورة الفنية و البلاغة، و في محور الثالث: تم بيان (إستاطيقا الصورة الفنية). القسم الثاني: (إستاطيقا الصورة الفنية في أشعار الشاعر) يتكون من ثلاثة محاور: المحور الأول: يتكلم عن (الصورة التثائية) و المحور الثاني: يتكلم عن (الصورة العشقية) و المحور الثالث: يتكلم عن (الصورة الطبيعية) عند الشاعر. و في ختام البحث تم عرض النتائج في عدة نقاط.

الكلمات الدالة : استاطيقا، الجمال، الصورة الفنية، التشاءوم، العشق، الطبيعة.

نيسنتاتيكاى وينهى هونهرى له شيعره كانى فهقى قادرى ههمه ونددا

پ.ی.د. ناسۆ عومەر مستهفا

بهشى كوردى، كۆلیژی پهروهردە، زانکۆی چهرموو، چه مچەمال، سلیمانی، عیراق

د. ناشتی حسین عارف

بهشى كوردى، كۆلیژی پهروهردە، زانکۆی چهرموو، چه مچەمال، سلیمانی، عیراق

پوخته‌ی توژینه‌وه‌که:

توژینه‌وه‌که‌مان به‌ناونیشانی (ئیس‌تاتی‌کای وینه‌ی هونهری له شاعره‌کانی فهقی قادری هه‌مه‌ه‌نددا)یه، له‌روانگه‌ی ئیس‌تاتی‌کیه‌وه وینه هونهریه‌کانی ناو شاعره‌کانی شاعیر شیده‌کاته‌وه و لیک‌دانه‌وه‌ی بۆ ده‌کات و ئه‌و جوانیه‌ ده‌خاته‌روو، که وینه هونهریه‌کان به‌رجه‌سته‌یان کردووه. شاعیر گرنگیه‌کی زۆری به وینه داوه و کردوویه‌تی به‌ریگه‌یه‌کی هونهری بۆ گوزارشت کردن له‌وه‌ی له‌ناخیدا هه‌یه و ئیس‌تاتی‌کایه‌کی به‌رزیشی به شاعره‌کانی به‌خشیه‌وه. له‌مه‌شدا زۆر سوودی له هونهره‌کانی ره‌وانبێژی بینه‌وه، به‌تایبه‌تی لیکچواندن و خواستن و خوازه.

توژینه‌وه‌که‌مان له دوو به‌ش پیکدیت: به‌شی یه‌که‌م (تیۆریزه‌ی چه‌مه‌که‌کانی توژینه‌وه‌که) له سێ ته‌مه‌ر پیکه‌تووه: ته‌مه‌ری یه‌که‌م باس له (چه‌مکی وینه‌ی هونهری) کراوه، له‌ته‌مه‌ری دووه‌مدا په‌یه‌ه‌ندی نیوان (وینه‌ی هونهری و ره‌وانبێژی) خراوته‌روو، له ته‌مه‌ری سێیه‌مه‌شدا (ئیس‌تاتی‌کای وینه‌ی هونهری) روونکراوته‌وه. به‌شی دووه‌م (ئیس‌تاتی‌کای وینه‌ی هونهری له شاعیردا) له سێ ته‌مه‌ر پیکه‌تووه: ته‌مه‌ری یه‌که‌م باس له (وینه‌ی ره‌شبینی) و له‌ته‌مه‌ری دووه‌مدا (وینه‌ی خۆشه‌ویستی) و له ته‌مه‌ری سێیه‌مه‌شدا (وینه‌ی سروشت) لای شاعیر کراوه. ئه‌نجامه‌کانیش له کۆتاییدا به‌چهند خالێک خراوته‌روو.

کلیله و شه‌هان: ئیس‌تاتی‌کا، جوانی، وینه‌ی هونهری، ره‌شبینی، خۆشه‌ویستی، سروشت.

پیشه‌کی:

توژینه‌وه‌که‌مان به‌ناونیشانی (ئیس‌تاتی‌کای وینه‌ی هونهری له شاعره‌کانی فهقی قادری هه‌مه‌ه‌نددا)یه، له‌روانگه‌ی ئیس‌تاتی‌کیه‌وه وینه هونهریه‌کانی ناو شاعره‌کانی شاعیر شیده‌کاته‌وه و لیک‌دانه‌وه‌ی بۆ ده‌کات و ئه‌و جوانیه‌ ده‌خاته‌روو، که وینه هونهریه‌کان به‌رجه‌سته‌یان کردووه. گرنگی توژینه‌وه‌که‌مان له‌وه‌دایه، که ئه‌و ئیس‌تاتی‌کایه‌ ده‌خاته‌روو که وینه هونهریه‌کان له شاعره‌کانی شاعیردا پیکیان هیناوه. هۆی هه‌لبێزاردنیشی بۆ ئه‌وه‌ ده‌گه‌رینه‌وه که له‌م لایه‌نه‌وه زۆر به‌که‌می کار له‌سه‌ر شاعره‌کانی شاعیر کراوه.

له توژینه‌وه‌که‌دا میتۆدی وه‌سفیی شیکاری به‌کارهاتووه، له‌سه‌ره‌تادا میتۆدی وه‌سفی بۆ خسته‌نه‌ رووی لایه‌نی تیۆری و پاشان میتۆدی شیکاری به‌کاره‌ینراوه بۆ شیکردنه‌وه و خسته‌نه‌رووی ئه‌و ئیس‌تاتی‌کایه‌ی وینه هونهریه‌کانی ناو ده‌قه شاعریه‌کان پیکیان هیناوه.

توژینه‌وه‌که‌مان له دوو به‌ش پیکدیت: به‌شی یه‌که‌م (تیۆریزه‌ی چه‌مه‌که‌کانی توژینه‌وه‌که) له سێ ته‌مه‌ر پیکه‌تووه: ته‌مه‌ری یه‌که‌م باس له (چه‌مکی وینه‌ی هونهری) کراوه، له‌ته‌مه‌ری دووه‌مدا په‌یه‌ه‌ندی نیوان (وینه‌ی هونهری و ره‌وانبێژی) خراوته‌روو، له ته‌مه‌ری سێیه‌مه‌شدا (ئیس‌تاتی‌کای وینه‌ی هونهری) روونکراوته‌وه. به‌شی دووه‌م (ئیس‌تاتی‌کای وینه‌ی هونهری له شاعیردا) له سێ ته‌مه‌ر پیکه‌تووه: له ته‌مه‌ری یه‌که‌م باس له (وینه‌ی ره‌شبینی) و له‌ته‌مه‌ری دووه‌مدا (وینه‌ی خۆشه‌ویستی) و له ته‌مه‌ری سێیه‌مه‌شدا (وینه‌ی سروشت) لای شاعیر کراوه.

بهشی یهکهم: تیوریزه ی چهمکهکانی توژینهوهکه

تهوهری یهکهم: چهمکی وینهی هونهری

وینهی هونهری یهکیکه له بنهما هونهری و ئیستاتیکیهکانی شاعر و گرنگیهکی زوری له بهرجهستهکردنی جوانیی له شاعردا هیه. وینهی هونهری نهک تهنیا یهکیکه له پیکهاتهکانی شاعر، بهلکو سهرایای پرۆزه ی شاعری دهگریتهوه، ئامرازی گواستنهوهی ئەزمونی شاعیره و هوکاری گهشهسەندنی دهقی شاعیری و ترۆپکی داهینانه، بههاکەشی لهوهدايه، که ههمیشه له جولە و گۆراندایه، بهردهوام له نویوونهوهدايه، دهشیت شاعر ههمان زمان، ههمان ئاواز بهکاربهینیت، بهلام ههرگیز ناکریت ههمان وینهی هونهری دووباره بکاتهوه. وینهی هونهری له خهونه قوولهکانی شاعیرهوه له دایک دهبیت و له ریگهی وشهوه دهبیته نووسین، وینهی هونهری نهک تهنیا بنهما و کرۆکی شاعره، بهلکوو شاعرهکه خویتهی و ههولدهات زمانی ناسایی بههزینیت و لادانیکی زمانی ناوازه بهرپا بکات بۆ ئهوهی لهریگهی ئهولادانهوه ئیحاویهکی تاییهتی بهخشیت و جوانیهکی ناوازه بخولقینیت.

وینهی هونهری ئهوه بنهما گرنکه هونهرییه، که پرۆسهی داهینانی شاعیری پێ کامل دهبیت، چونکه ههر شاعریک خوی له خویدا وینهیهکه و له کۆمهلی وینهی ئاویتیهی یهکتری بونیاد نراوه. وینه له رهگزه گرنکهکانی شاعره و دهبیته هوی رازاندنهوه و بهپیزی و یهکگرتهی رهگزهکانی تری شاعر. چهمکی وینهش ((له رمخهی ئهورپیدا (image) ی پیدهوتریت، له زمانی عهرهیدا (صورة شعرية) یان (صورة فنية)، له زمانی فارسیدا (صوری خیال) ی پیدهوتریت، له زمانی کوردیشدا (وینهی شاعیری) یان (وینهی هونهری) پیدهوتریت)) (هاوژین، 2009، 19)

زۆریک له رمخهگران و لیکۆلهران گرنگیهکی تاییهتیا به وینهی هونهری داوه، (سیمۆندز) بروای وایه شاعر یهک پارچه وینهیه و دهلیت: ((وینه شاعریکی بێ دهنگه و شاعرش وینهیهکه به دهنگ دهردهبریت (ناسۆ، 2007، 97) واته شاعرش بۆ خوی جۆریکه له وینهکیشان، بهلام نهک به رنگ، بهلکو به وشه جیهانه تاییهتهکهی بهرجهسته دهکات، بهم پیهش دهشی وینه وشهیهک بیت یاخود رستهیهکی لیکدراو بیت یان سهرجهمی شاعرکه بۆ خوی بهشیوهی وینه نهجام درابیت. (جاحز) یش جهخت لهسهر پهیوهندی نیوان شاعر و وینه دهکاتهوه و بروای وایه شاعر وینهکیشان و دهلیت: ((شاعر پیهسهازییه و جۆریکه له چین و رهگهزیکه له وینهکیشان)) (جاحز، 1965، 132) لیرهدا گرنگی زیاتری وینهمان بۆ دهردهکویت له شاعردا، چونکه ((وینهی شاعر له پال زمان و ریتیم و بابهتدا بونیاتی هونهری شاعر پیکدههینیت)) (دلیر، 2002، 54)، باشترین وینه، ئهوه وینهیه، که ههست و سۆز و خورپه له دلی خوینهردا دهوروژینیت. ((وینهی هونهری پیکهاتهیهکی زمانیه بۆ وینهکیشانی واتای ژیری و سۆزی و خهیاالوی بۆ دروستکردنی پهیوهندی له نیوان دووشتدا که دمتوانریت بهگهلی شیواز وینه بکیشریت یا له ریگهی لیکچواندن یان بهرجهستهکردن یان به کەس کردن)) (صالح، 1979، 31) خهیاال گرنگیهکی زوری هیه له بهرجهستهکردنی جوانی وینهی هونهریدا و به گهورهترین هوکاری سهرکهوتنی هونهری دادهنریت

به‌شيوه‌یه‌کی گشتی هونهره‌کانی ر‌هوانبیزی ر‌ه‌گه‌زی سهره‌کی به‌رهمه‌پنهری وینه‌ی هونهرین و شاعر جوانتر ده‌کهن و به‌هایه‌کی نیستاتیکی به‌رز و نهری پی‌ده‌به‌خشن.

ته‌وه‌ری سییهم: نیستاتیکی وینه‌ی هونهری

نیستاتیکی لهری‌گه‌ی وینه و ئاواز و ر‌همزه‌وه هه‌ولی به‌ده‌ست هینانی سیفته‌ته جوانه‌کان له‌ نیو ده‌قی ئه‌ده‌بیدا ده‌دات. شاعیران و ئه‌دیبان گرنگیه‌کی زور به‌ لایه‌نی جوانی و نیستاتیکی به‌رهمه‌کانیان ده‌دن ته‌نانه‌ت هه‌ندی‌جار به‌رهمه‌کانیان له‌ پیناو پینشک‌ه‌ش کردنی باب‌ه‌تیکی پر له‌نیستاتیکی و جوانیه، چونکه ((له‌نیو دنیای هونهر و ئه‌ده‌بدا (نیستاتیکی - جوانیناسی) ئامانجی‌کی گه‌روه‌و پیرۆزه. هه‌موو نووسه‌ری‌ک به‌دوای جوانیدا ده‌گه‌ری و ده‌یدوزیته‌وه و لئی ورد ده‌بیت‌وه، جوانی جیهانی ده‌روه‌و یان به‌ واتایه‌کی دیکه به‌ دوای جوانی و پیرۆزی وشه‌ عه‌وداله و لهری‌ک‌خستنی وشه‌کاندا جوانیه‌کی پتر و مه‌زنتر وه‌دی ده‌کات)) (شیرزاد، 2001، 125)، ده‌ر‌باره‌ی گرنگی و ر‌ولی وینه‌ی هونهری له‌ دروستبوونی نیستاتیکی ده‌قدا (هاوژین سلپوه) ده‌لنیت: ((وینه‌ی ر‌ولی نیستاتیکی و جوانی به‌ ده‌ق ده‌به‌خشیت، ده‌قی جوان و سهرنج ر‌اکنیش ئه‌و ده‌قه‌یه‌ که وینه‌ی قش‌ه‌نگ و دل‌گیری تیدابینت)) (هاوژین، 2009، 33) نه‌گه‌ری وینه‌ی هونهری به‌ته‌نیا لایه‌نی نیستاتیکی شاعر بیت ئه‌وا مانای به‌ر‌ته‌س‌کردنه‌وه‌ی مانای شاعر ده‌گه‌یه‌نیت، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ((هه‌ندی‌ک له‌ ر‌ه‌خنه‌گران نیستاتیکی به‌ لیک‌ولینه‌وه‌ی وینه‌ی هونهری داده‌نین)) (ناسو، 2007، 10) هه‌ر ده‌ر‌باره‌ی په‌یوه‌ندی نیوان وینه و نیستاتیکی (کرۆچی) ده‌لنیت: ((جوانی پیکه‌ینانی عه‌قی وینه‌یه‌ک یان زنجیره وینه‌یه‌که، که جه‌وه‌ری شته‌ سهر‌نجدراوه‌کان بگرنیت، کرۆچی جوانی ده‌به‌س‌تیت‌وه به‌و شت‌وازه‌ ده‌ر‌پ‌رینه‌ی، که هونهر‌مه‌ند ده‌ری ده‌بریت له‌ ئه‌نجامی سهر‌نجدان له‌ جه‌وه‌ری شته‌کان، هه‌روه‌ها پروای وایه‌ سازکردنی جوانی پیکه‌اتوه‌وه له‌ عاتیفه و وینه)) (که‌مال، 2005، 109) هه‌ر بویه‌ ده‌توانین بلین: نیستاتیکی و وینه‌ی هونهری په‌یوه‌ندی‌یه‌کی پته‌ویان به‌یه‌که‌وه هه‌یه و شاعیر لهری‌گه‌ی وینه‌ی هونهری‌یه‌وه هه‌ولی به‌ر‌جه‌سته‌کردنی جوانی و نیستاتیکی ده‌دات.

به‌شی دووه‌م: نیستاتیکی وینه‌ی هونهری له‌ شاعیری شاعیر♦ دا :

وینه‌ی هونهری گرنگیه‌کی تاییه‌تی لای شاعیر هه‌یه و به‌شيوه‌یه‌کی هونهریانه ده‌قه شاعریه‌کانی پین بنیات ناوه، شاعیر به‌ قه‌له‌مه‌که‌ی گه‌لنیک تابلوی هونهری جوان و ر‌ازاوه‌ی کیشاوه، که تاییه‌تمه‌ندی شاعیریان پیوه‌ دیاره. وینه هونهری‌یه‌کانی شاعیر؛ ته‌نها وینه‌ نین و به‌س، به‌ل‌کو گوزارشتی‌کی راسته‌قینه‌ی بارودۆخی ژبانی کومه‌لایه‌تی و لایه‌نی ده‌روونی شاعیرن، هه‌ر ئه‌مه‌ش وایکردوه شاعره‌کانی نیستاتیکی‌یه‌کی به‌رز و ناوازه له‌خو بگرن. لیره‌دا هه‌ول ده‌ده‌ین له‌ س‌ی ر‌ه‌ه‌ندی (ره‌شبینی و خو‌شه‌ویستی و سروشت) هه‌و تاووتوبی وینه هونهری‌یه‌کانی ناو شاعره‌کانی شاعیر بکه‌ین، چونکه ئه‌م ر‌ه‌ه‌ندانه ناو‌ه‌رۆکی زورترین شاعره‌کانی شاعیریان پیکه‌یناوه:

فه‌ق قادری هه‌مه‌وه‌ند: ناوی عه‌بدلقادری کوری ره‌سوئی کوری جوامیره. له‌ عه‌شیره‌قی هه‌مه‌وه‌ند و تیره‌ی (به‌گ‌زاده) به‌ له‌ سالی ♦ (۱۲۴۷ک) له‌ ناوچه‌ی بازیان له‌ ده‌یک بووه و له‌ سالی (۱۳۰۸ک) له‌ شاری (بنغازی) له‌ لیبیا کۆچی دوا‌ی کردوه.

تهوهری یه کهم: وینهی رهشبینی

رهشبینی تیروانینی نهرینییانهیه بو ژیان و بوون، مروّف له کومه لگه دهوروبهری بیئومید ده بیت و ههردم چاوهری خراپ و خراپتر دهکات، نهم تیروانینهش بههوی بارودوخی ژیانی کومه لایهتی و نابووری و سیاسی و ... هتد دروست ده بیت. ((رهشبینی پیشبینی کردنی نهرینیانهی رووداوهکانی داهاتووه، که وا له تاک دهکات چاوهروانی روودانی خراپتر و پیشبینی شهر و شکستهیان و بیئومیدی بکات و تارادهیهکی زور؛ جگه لهم شتانه چاوهروانی هیچی تر ناکات)) (بدر محمد الانصاری، ۱۹۹۸، ۱۶). فهقی قادری هه مه مهوند له ژیانیدا بارودوخی ناخوشی زور بینووه، چونکه شاعیر له سهردمه یکهدا ژیاوه دهولتهی عوسمانی دژ به میرنشینه کوردییهکان له جهنگدا بووه و ههولی له ناوبردنیا نی داوه، دهسه لاتداری عوسمانی به توندترین شیوه خهکی کوردستانیان دهچه وساندهوه، بهتایهتی نهوانهی دژایهتییان دهکردن، عهشیرهتی هه مه مهوند زور بهتوندی دژ نهم داگیرکهره وهستایهوه و کهوته بهر بهر هکانی کردنی، بهو هویهوه تووشی بارودوخیکی ناخوش و نازاروی بوون و چه ندین نه هه مه تییان به سهردا هات، به شیکیان راوه دوونران و به شیکیان زیندانی کران به شیکیشان بو ولاتی لیبیا راگوئزران، که شاعیر هه مه زیندانی کرا و هه مه شیک یهکی بو له راگوئزران، نهم بارودوخی شکاریگهری له سهر شاعر هکانی داناوه و بوونه ته هه وینی چه ندین شاعیری شاعیر، که شاعیری رهشبینین، وینهی هونه رییهکانی نهم شاعرانه پرن له خه م و خه فته و رهشبینی. نهم وینانه سوژی خه ماوییان پیدا چورینراوته دهر وونه وه، هه ندیک لهم وینانه له نهجامی چر کردنهوی په یه ونه دی نیوان نهو دانه شاعیریانهی که وینه کهی لیبیکهاتووه، زمانه شاعیرییه که شی چرتر و خه ستر کردووته وه، نه مجوره چر کردنهوی وینه کانی له ناکامی خهستی ههست و سوژی بهکولی دهر وونی شاعیره وه بووه، بنیاتناتی نهم وینانهش وهک له شاعیری (بار دوم سه شنبه گفته) که شاعیر سوژی هه لچووی خوی له ریگهی چه ند وینه یهکی هونه رییه وه بهر جهسته دهکات و لهم شه ودا بووته دیلی نازار و خه م و له ریگهی هونه ری لیکچواندنه وه نازار و مهینه تیی هکانی ژیانی بهر جهسته کردووه، به جوړیک وینهی دهکات که خه م و نازار بوونه ته پاشا و نهمیری دلّی و ناسوده یی بههوی شیوهن گپران و زنجیر کرانه وه، شاعیر ده لیت:

نهمسیر هه نهمسیرهو .. نهمسیر هه نهمسیرهو ..

جهسته مه نه هچران نهمسیر هه نهمسیرهو ..

غه مه نه ته خت دلّ نهمسیر هه نهمسیرهو ..

شادیم نه شیوهن زنجیر هه نهمسیرهو ..

نهم له جهسته مه وه زیر هه نهمسیرهو ..

ههستم له مهقام تهصویر هه نهمسیرهو .. (فهقی قادر، ۱۹۸۰، ۶۹۵)

چری و خستی ئەم شیعەرە و بەرجەستەکردنی ئازار و مەینەتی و نەهامەتییەکانی ژێانی بەو رادەییە کەلە ویناکردنی هەردوو وشە (خەم و ئازار) کە بە سەرور و دەسەلاتدار لە جەستەیدا بیانینی، رامانیکێ پر لە خەم و ئازارە و جوانییەکی ناوازی بە شیعەرە کە بەخشێوە، چونکە زیندوویی و ژێانی پێ بەخشێوە. دیارە ئەم چەشنە بەرجەستەکردنە (خەم، ئەلەم) و بەخشینی کەستی مەرووف پێیان، بەهۆی خواستەوه ئەنجام دراوه، کە (خەم و ئەلەم) لێچوون و مەرووف لەو چوووە و رووی لێکچوونی دەسەلات داری (وەزیر، ئەمیرە) و زالبوونە بەسەر جەستە دا، هەرەها وینە هونەری (شادیش) لە رێگە هونەری خاوەنە بنیات نراوه، کە زنجیرکردن سێفەتی تەنکی بەرجەستە و خواستراوه بۆ وشە (شادی) کە وشەیی و اتاییە و بەگشتی وینەیی هونەری بەرزیا پیکهیناوه.

شاعیر لە شیعریکی تر دا دەلالت:

بەیتولئەحزانم بەیتولئەحزانم

هەر من موقەیەد بەیتولئەحزانم

هەر من یەعقوب و ار دەست هیجرانم

هەر من جەکردار و یم پەشیمانم

هەر من مەست دەرد هەر من حەزینم

هەر من بەستە بەند زار و زەمینم (فەقی قادر، 1980، ٦٦٤)

شاعیر لەم شیعەرەدا بەس لە نەهامەتییەکانی خۆی دەکات و بەچەند وینەییەکی هونەری رادە ئازارەکانی دەخاتەر و، خۆی بە هاوشیوە (یەعقوب) پیغمبەر دادەنێ کەلە مائی خەمەکاندا دەژی و تەنها ئەمیش بە ناچاری پیوهست کراوه بەم شۆینەوه، شاعیر ((ئاواری دەستی زۆرداران عوسمانییە، یان وەک یوسف لە چالی زیندانایە... لە ناوخی ئەم چامەیدا ئەترایتە باسی کەچ بەختی و ئاهو نزولە خۆیوە و خاویاری رزگار بوونە)) (کەساس، ٢٠٠٨، ١٦٩) بەجۆریک تووشی ئازار و مەینەتی بووه، کە مەست بووه بەم ئازارە، و بەندی زیندان و شیومن و گریانە، ئەم وینە هونەرییە (هەر من مەست دەرد هەر من حەزینم) لە لوتکە هونەرییە، چونکە هەمیشە مەست بوون بۆ چێژ و خووشی بەکار دێت، کەچی شاعیر پێچەوانە کردووه تەوه و بۆ ناخووشی و ئازار کێشان بەکاری هیناوه.

هەر وەها شاعیر لە وینەییەکی تر دا باس لە نیش و ئازار و ستمی رۆژگار دەکات، کە چون دەسەوستانە بەرامبەر بە هەموو نادادییەکانی رۆژگار بەرامبەر شاعیر و وەک بەلندەییەکی بەلشکاو ناتوانیت خۆی رزگار بکات لەم ئازار و برینە، کە لە رووی جەستەیی و دەروونییەوه تێی کەوتوو، شاعیر دەلالت:

هەر من چون شهه‌باز شکسته بآلم

هەر من تهن مهجرووح، دهر وون زوخالم

یه‌نالهی منهن چون زهنگ مه‌دۆ دهنگ

یه دوود منهن دنیا کهر دهن زهنگ (فهقی قادر، 1980، 722)

لیره‌دا وینه هونه‌ریه‌کان ئهو راستیه‌ی روونده‌کهنه‌وه، که زمانی راست‌گۆیانه‌ی ئهو سۆزه به‌تینه و هه‌لچوونه‌ی دهر وونیه‌ی شاعیر، که وروژاندویه‌تی و ئهن‌دیشه‌ی داهینه‌رانه‌ی نووسهر چرۆی کردووه و وینه‌کانی پێ بنیات ناوه و سۆزمکه‌ی له‌ریگه‌ی چه‌پکێک وینه‌وی هونه‌ریه‌وه گواستۆته‌وه بۆ خوینهر، وینه‌کانیش له‌ریگه‌ی هونه‌ری لیکچواندنه‌وه دروستکراوه به‌وه‌ی خۆی چواندوه به‌بآنده‌ی (شبابز) واته شاعیر چوینراوه و بآنده‌ی شه‌هباز پێچوینراوه و چون ئامرازی لیکچواندنه‌ی و رووی لیکچوونیش نه‌بوونی بآله بۆ بۆ فرین و دهر باز نه‌بوونه‌ له‌ دۆخه، هه‌روه‌ها نآله‌ی چواندوه به‌زهنگ و ئاهو هه‌ناسه‌ساردی چواندوه به‌دووکهل، که دنیا تاریک ده‌کات.

شاعیر له‌ وینه‌یه‌کی دیکه‌دا گله‌یی له‌ پوژگار ده‌کات، که چه‌رخ‌ی گهر دوون و پوژگار پێچه‌وانه‌ی به‌ختی ئهم هه‌لسوراوه و به‌خت یاوه‌ری نیبه و گه‌شی ئه‌ستیره‌ی چانسی پێچه‌وانه‌ی کردۆته‌وه، ئه‌گهر چی ئهم وینه‌یه‌ له‌ زۆر شیعری دیکه به‌رچاو ده‌که‌وێت، به‌لام ئه‌وه‌ی وای کردووه وه‌ک وینه‌یه‌کی هونه‌ری جوان دهر بکه‌وێت به‌کاره‌ینانی وشه‌ی (چه‌واشه‌کردنه) له‌گه‌ل ئه‌ستیره‌ی به‌خت دا، که ئهم جووره له‌ به‌کاره‌ینانی وشه و لیکدانی ئهم دووشه‌یه به‌یه‌که‌وه زۆر که‌مه، لیره‌دا به‌خت چوینراوه، ئه‌ستیره‌ پێچوینراوه و رووی لیکچوونیش گه‌شی و دره‌وشانه‌ویه، که به‌مجوره گوزارشتی لیده‌کات:

ناگا چه‌رخ‌ی وهر د گهر دوون ئه‌وقات

چه‌واشه‌ کهر د به‌خت سه‌هه‌یلی صیفات (فهقی قادر، 1980، 715)

یاخود له‌ وینه‌یه‌کی دیکه‌دا، که له‌ریگه‌ی هونه‌ری خواستنه‌وه بنیات نراوه، وشه‌ی (ته‌م) له‌ که‌شیکه‌ی سه‌ختی زستانه‌وه خواستراوه بۆ باری دهر وونی نووسهر و وینه‌ی باری دهر وونی خۆی ده‌کات، که له‌ باریکی دهر وونی ناجیگیر و ئالۆزدايه، کاتیک له‌ خه‌یالی نازیمکه‌یدا نوقم و ناوێته‌ ده‌بیت و ئاره‌زووی نوێ ده‌بیته‌وه بۆ دیداری نازیمکه‌ی، هه‌روه‌ها وشه‌ی (به‌ند) که بۆ به‌ستنی شتیکی به‌رجه‌سته به‌کار دیت خواستراوه بۆ خه‌یال، که وشه‌یه‌کی مه‌عنه‌ویه به‌وه‌ی که به‌رده‌وام خه‌یالی به‌ستراوه به‌ نازیمه‌وه، واته به‌رده‌وام به‌خه‌یال له‌گه‌ل‌یدايه، وه‌ک ده‌لنیت:

چه‌رگ زوخالی کهر د، دهر وونم وه‌ته‌م

تاسه‌ی ئاره‌زوو تازه بی دم دم

خه‌یالم هه‌ر به‌ند جه‌لات به‌ستنه‌ کۆ

وہفتن فانی بام جہ خیال تو (فہقی قادر، 1980، 704)

ہر ئم ہونہرکاریہش وایکردوہ ئم شاعرہ خاوان جوانیہکی بہرز بیت و چیژ بہ پیاموہرگر بہخشیت، لیرمشوہ کاتیک لہبہرہمہکانی شاعیر دہروانین و بہدوای ئم پیوہندیہ رہوانیژیہ نویانہدا دہگرین، کہ وینہ ہونہرکاریہکانی پی بنیات ناوہ، دہگہینہ ئم راستیہی کہ شاعیر لہ زور شویندا داہینہرانہ ماملہی لہگہل وینہکاندا کردوہ و زور ہوشمہندانہ مہودای فراوانی لہبہردہم پیکہیناناندا کردوہتہوہ و بو گیاندنی پیام و گواستہوہی ئمزمونہ شاعرہیہکےہی بو پیاموہرگر بہ شیوہیہکی جوان و رازاوہ وینہی ہونہری بہرہمیناوہ، بو نمونہ دہلئت:

زہمزہمہی شہوقم دہروون شکاوا

کولاہ فہخرم سہر نہ ئموج ساوا

خاس خہیالیوہن بہ دل بہردنی

تہدبیر نہجات پہی ویت کہردنی(فہقی قادر، 1980، 727)

لہم دیرانہدا کہ دہقیکے عیرفانیہ و شاعیر شانازی بہ توبہ و گہرانہوہی بو لای خوا دہکات، لہ ہمان کاتدا ہژان و شہوقی دنیایی و خوشیہکانی دنیای لہناخوہ نہماوہ، ئمہش ہر لہنہجامی گہرانہوہی بو پہرستشہ، چونکہ خہیالی بہرہو دین و ہرگیراوہ و ئمہش ریگہی نہجاتہ بوی، لیرہدا شاعیر کومہلئیک وینہی ہونہری نویی لہ ریگہی ہونہری روانیژیہوہ بنیات ناوہ، بہوہی وشہی شکاوی بو دہروون بہکارہیناوہ، ئمہش تارادہیہک بہکارہینانیکے نوییہ لہ شاعرے کوردیدا، چونکہ شکان زیاتر بو شتی بہرجہستہ و بہتایبہت شتی رفق بہکاردیت، لہ کاتیکدا دہروون وشہیہکی واتایہ و نہک تہنیا توانای شکانی نییہ، بہلکو ناشبیریت، ہرہوہا شہوقیشی(خوشیہکانی) چواندوہ بہ ہژانیک یان ہلچوونیک کہ کوتایی ہاتیت، جگہ لہوہی نووسہر فہخر و شانازی بہ کلاویک چوندوہ و ناشکرایشہ کلاو لہسہر سہر دادہنریت، بہلام ئم کلاوی فہخرہی شاعیر لہ ئاسماندایہ بہوہی ئمہی ئم ریگہیہی ئم ہلیبژاردوہ ریگہیہکی درووستہ و دہیگہیہنیت بہ شوینیک کہ ئیر خہم و نازار و ناخوشیہکانی کوتایی دین.

شاعیر لہگہل ئم ہموو ناومیدی و گلہیہی لہ رۆژگار و بہختی خوی کہ زوریک لہ شاعرہکانی داگیرکردوہ، بہلام ہندیک دہق بہرچا دہکہویت کہ تیایدا ہیوا و ورہ بہر نادات و جوریک لہ گہشبینی بہ ژیان ہیہ، کہ ہر بہردہوام دہبیت بویہ ئم ساردی و گہرمیہی رۆژگار کار ناکاتہ سہری، ئمہش لہمیانہی بہکارہینانی دیاردہکانی سروشت وک کومہلہ کہرستہی ہونہری و لہ ریگای بنہما و بنہرہتیکے رہوانیژیہوہ کہ خواستہ، بنیاتی گہلی ئمزمونہی شاعرے داناوہ و بیرو سۆزی شاعرہکانی گیاندوہتہ خونہر، ہرہومک لہم شاعرہدا (ہناسہی سارد) کہ سیفتی مرؤفہ و واتای جوریک لہ رنج بہ باچوونہ، خواستراوہ بو (با) و بہہیزی ئم بایہش بہ جوریکہ کار دہکاتہ سہر ریگای کاکیشان (کومہلئیک ئہستیرمن لہ ئاسمان) واتہ نازارہکانی ہیندہ

زۆره ئاھى ساردى دەگاتە ئاسمان، ھەروەھا لە نىۋەى دواتر نووسەر دەئىت كەمن بەرگەى بەفرم گرتىت، ئىتر (زەمھەرىر) كە پلەى بەستەلەكى جەھەنمە لەو دىنيا كارى تىناكات، واتە لەرگەى ئەم وىنانەى كە بە خواستن بنىات نراون نووسەر دەئىت باكم بە سەرما و گەرماى رۆژگار نىبە و كار ناكاتە سەر منى عاشق و نابىتە ھۆى رەشپىنى و چۆك دادانم، بۆيە دەئىت:

سەردى ھەناسەى بادل سەر كۆھان

تەئىر دا نە خەگ گوررەى كاكەشان

جە شەرارەى بەرف كورەى زەمھەرىر

نەمەند جەئالەى عاشقان تەئىر (فەقى قادر، 1980، 718)

دەتوانىن بلىن شاعىر بەشپوھەىكى زۆر سەرکەوتوانە نازارەكانى و نارمەھتى و نەھامەتپىەكانى خۆى بۆ كوردووين بە شىعر و بە چەندىن وىنەى ھونەرى بەرز و جوان گوزارشتى لى كوردوون.

تەوھەرى دووھەم: وىنەى خۆشەويستى

خۆشەويستى ھەويى ئىزانە. غەرىزەپەكى سىروشتى مرۆفە. مرۆف پىويستى بە خۆشەويستى و خۆشەويست ھەپە، بەتاپبەتى خۆشەويستى رەگەزى ئىر بۆ مى و بە پىچەوانەشەو. خۆشەويستى بالاترىن چىژ و خۆشى و جوانى ئىزانە و مرۆف زۆرتىر قوربانى لە پىناودا داو. خۆشەويستى يار سىماپەكە لە سىماكانى شىعرى شاعىر، كە بوو تە ھۆى بنىاتنانى چەندىن وىنەى ھونەرى پىر لە جوانى و ئىستاتىكا لە شىعرەكانىدا، ھەر ئەم خۆشەويستى شاعىر بۆ يارەكەى چەند ھەنگاۋىكى تىر لەبوارى داھىنانى وىنەى ھونەرىدا پىھەلدەئىت و بەرەو چىر كوردنەو وىنەى ھونەرى ئاراستەى دەكات لەپىناو گەياندى ناورۆكى خۆشەويستى، ھەنگاۋىكى لەو ھەنگاۋانەى شاعىر، وەسفىر دىكى ورد و جوانى يارەكەپەتى، كە بەمجۆرە باسى دەكات و دەئىت:

فەم خونچەى نەورەس، لەبان ئەھمەرى

دەم تەنگ و ، دەنگ نەرم، رازان شەكەرى

لەل لەب مەملووى دەواى دل بەخشەن

ئەو فەم چوون شەھد شاران مەزەشەن (فەقى قادر، 1980، 711)

بەسەپىر كوردىكى وردى ئەم شىعرە دەگەپە ئەو ھەپەكى وىنەى ھونەرى ناوازەى تىداپە، كە لە رىگەى ھونەرى لىكچواندى بنىاتى ناو، بەو ھەم چوئىراو بە دەنووكى نەورەس، كە ئەومش بە خونچەى گول، رووى لىكچوون بچووكى و گەشى و نەپشكوتووى، لىوئىش بە لەل چوئىراو،

که بهر دیکي سور و گرانبه‌هایه، هر ودها ناوی دهمیش چوینراوه به مهزه له رووی تام و چپژ و مهستبونوه، به‌مهش وینه‌یه‌کی جوانی پیکه‌یناوه، که به‌مجوره‌یه: دهمی یار کهم وکو دهنووی نه‌ورس سووره، سووریکي ودها که ده‌لئی بهردی له‌عه و به‌بینینی دل ناسوده ده‌بیت، له‌گه‌ل نه‌مه‌شدا نه‌م ده‌مه زور بچووک و تنگه و نه‌و و شانه‌ی له‌م ده‌مه‌وه ده‌ردمچن زور ناسک و به‌سوزن و گف‌تولفتیشی زور شیرینه و ناوی دهمیشی وکو مهزه به چپژ و به له‌زته.

شاعیر له هه‌ندئ وینه‌دا (یار) ی به‌شیه‌یه‌کی جیاواز بینوه، که پروالته‌ی چواندوه به مانگیک له جه‌نگدایه له‌گه‌ل هه‌موو تیشکه‌کانی خور و ده‌یه‌ویت نه‌م جوانتر ده‌رکه‌ویت، وک له‌م شاعرده‌دا ده‌لئیت:

پیشانی‌ش شیوه‌ی قه‌مه‌ر نه‌قاف دا

چه‌نی شه‌وق شه‌مس ها نه مه‌صافدا

قه‌ترانی قه‌سه‌ین په‌ی جه‌نگ ته‌ناف دا

موژهی شیوه‌ی تیر میر سه‌ییاف دا (فه‌قی قادر، 1980، 690)

لیره‌دا شاعیر چه‌ند وینه‌یه‌کی هونه‌ری له و سه‌فی یار که‌یدا به‌رجه‌سته‌کردوه، پروخساری یار چوینراوه به مانگ له‌رووی گه‌شیی و جوانیه‌وه، که له جه‌نگدایه له‌گه‌ل تیشکه‌کانی خوردا، بروی چواندوه به تالی جه‌نگ، که به‌کیکه له نامیره مؤسیقییه‌کان و له‌رووی باریکی و ناسکییه‌وه، برژانگیشی به تیری میریک چواندوه که له‌کاتی راوکردندا به‌کاری ده‌هینیت له‌رووی پیکانی دل‌یه‌وه. هه‌موو نه‌مانه‌ش به‌یه‌که‌وه وینه‌یه‌کی جوانیان دروستکردوه، که یاره‌که‌ی چه‌ند جوان و نازداره و چون شاعیری گیروده‌ی خوی کردوه. هر ودها له‌هه‌ندیک وینه‌ی تردا پرچی خوشه‌ویسته‌که‌ی چواندوه به پرژین و قه‌لایه‌کی زیندوو بو بالای یار، به‌مه‌ش توانیویتی وینه‌یه‌کی هونه‌ری نوی به‌رجه‌سته بکات، چونکه شاعیرانی تر له شاعره‌کانی‌ندا پرچی یاریان زیاتر بو پرژینی روخسار به‌کار هیناوه، نه‌ک بو و سه‌فی بالا به‌گشتی، جگه له‌وه‌ی بالاش چوینراوه به شمشال له رووی ریکی و به‌رزی و باریکی و جوانیه‌وه، وک ده‌لئیت:

میسک دا نه گیسووی قه‌طرانی قه‌تال دا ..

حه‌ی ناسا حه‌سار بالای شمشال دا .. (فه‌قی قادر، 1980، 736)

واته نه‌و بونه خوشه میسک ناسایه‌ی که یار له پرچی ره‌شی خوی داوه، بووه به بکوژی نه‌م، چونکه وک پرژینیک ده‌وری بالای شمشال ناسای یاری گرتوو و ناهیلئیت نه‌م بیبینی. یاخود له وینه‌یه‌کی تردا شاعیر توانیویته‌ی وشه به مانایه‌کی زور جیاواتر له مانا باوه‌کان به‌کار به‌هینیت وینه‌یه‌کی جوان و جیاواز دروستبکات، که که‌متر لای شاعیرانی تر به‌دی ده‌کریت، وک ده‌لئیت:

گه‌ردن میل یه‌خ به‌سته‌ی که‌مه‌ری

زمنه خ عطر ئاميز بادهی كهوئهری (فهقی قادر، 1980، 711)

گهردنی سپی و دریز وابهستهی كهمهری، چهناگهی بون خوشی وهك باده(خواردنهوهی ئاو)ی كهوسهر وایه له بههشتدا، لیردا گهردنی چواندوه به میل، كه گهردن چوینراوه و میل پی چوینراوه و دریزی رووی لیکچوونه، ئهم جوړه لیکچواندنه بهكار هینانی وشه(میل) پیشتتر له شیعردا زور دهگمن بهكار هاتووه، ههروهها له نیوهی دواتردا بونخوشی بو چهناگه بهكار هیناوه، كه پیشتتر بونخوشی زیاتر بو پرچ بهكار هاتووه له شیعردا نهك بو چهناگه، له لایهکی ترموه جوړی لیکچواندنهكه زور تاییهته بهوهی دوو ههستی جیاوازی بهكار هیناوه (زمنه خ عطر ئاميز) وینهیهکی بینینه، چواندوویهتی به (بادهی كهوسهر) وینهیهکی تام كردنه، ئهم جوړه بهراوردكردنهش زور كه بهكار هاتووه له شیعردا، كه چوینراو و پیچوینراو سهر به دوو ههستی جیاوازی مروّف بن، ههر ئهمهش وایكردووه شیعرهكه جوان بییت و له ئاستیکی بهرزی هونهریدا بییت.

شاعیر له شیعریکی دیکدا زور به شیوهیهکی هونهریانه وینهیهکی ئیستاتیکی بهرجهستهکردووه، بهوهی لئوی یاری به وشه(ی قاقم) چواندووه كه به واتای بهرگی فهور دیت یان بهرگیکی زور نهرم، واته لئو چوینراوه، بهرگی نهرم پیچوینراوه و رووی لیکچون نهرمییه، ئهم جوړه چواندنه جیاوازه وای كردووه، كه وینهیهکی هونهری تهواو جیاواز و ئیستاتیکی له دیره شیعریكدا بهرجهسته بییت، چونكه له شیعری كوردیدا، كه باس له لئوی یار بكریت زیاتر باسی رهنگی سورو ئالی یان تام و چیژی، یاخود بچووكی دهم كراوه، له لایهکی دیکهوه ههر لئوی چواندووه بهگولی زه عفران له تازه و گهشیدا، ههوهها چواندوویهتی به یاقوت له سوری دا، به لام ئهوهی وای كردووه وینهیهکی جیاوازر دهركهوئیت، چواندنی یهكهمه، وهك دهلیت:

لئو پهری قاقم تازهی گول زه عفر

شیرین تهر جه شهوق یاقووت ئهمهری (فهقی قادر، 1980، 747)

شاعیر له ههنديك وینهدا ئهگهرچی وشهکانی نویش نهبییت، به لام جوړی دروستکردنی پهیهندی له نیوان وشهکاندا وای كردووه وینهیهکی نوئ دروست بکات. شاعیر لهم وینهیهدا لیکچواندنیکی جوانی دروستکردووه له نیوان ساقی و شهه دا، به لام جوانی وینهكه و هونهری وینهكه زیاتر له بهكار هینانی وشه(جیلوهی جهمال) دایه، كه به واتای دهركهوتنی جوانی دیت و بو ساقی بهكار یهیناوه كاتیک كه دهردهكهوئیت و ئهو جوانییهی ئهینوئینی هاوشیوهی جوانی دهركهوتنی شهه، ئهمهش جوړیک له ئیستاتیکی شیعری به وینهكه بهخشیوه، چونكه جوړی پهیهندی نیوان ساقی و جوانی و بهراوردكردنی به شهه، جوانی وینهكه دهردهخات، وهك دهلیت:

ساقی فیدات بام نهپهردهی سی یهم

جیلوهی جهمالت بنمانه چون شهه (فهقی قادر، 1980، 182)

بېگومان مامەلەكردن لەگەڵ دیاردەكانی سروشت و بەخشینی سیمای مرۆفانە پێیان وەك ئەوەی ئەوانیش مرۆف بن و دواندنیان و رازو نیاز لەگەڵ كەرسەتەكانی سروشت بۆ خۆی لەئاكامی سۆزێکی بەكۆلی شاعیرەوه بوو، ئەم دیاردەیه یەكێكە لە سیمای دیاردەكانی شیعیری لای شاعیر، بەشێکی وێنەكانی بەهۆی ئەم بە مرۆف كەرسەتەكانی سروشتەوه بنیات ناوه، وەك لەم شیعەرەدا دەرەكەوت، كە (بای شەمال) وەك یەكێك لە رەگەزەكانی سروشتی بېگیان، شاعیر سیفەتی مرۆف بوونی پێبەخشێوه، كە وەك مرۆفێك دەرەكەوت و شاعیر داوای لێدەكات كە شوین بە شوین بگەڕێ تا دەگاتە مەنزلی یار و دواتر سبەی تا نیو مەرۆ چاوەروانی بای شەمال دەكات تا هەوایی یاری بۆ بھینیتەوه، چونكە بای شەمال سەر لەبەیانیان هەلەدەكات بەتایبەت لە وەرزێ هاویندا، وەك دەلێت:

شەمال شەب گەردیت پەي من كەس نەكار

مەنزڵ وە مەنزەل تا مەنزەلگای یار

مەشی و مەو یەریت بېر دما ت بۆ

چەمەرای راتم شەوان تا وە رۆ

بەو نەسیمی رەوح هەنگاو وروود (فەقی قادر، 1980، 698)

بەكەمێك لێوردبوونەوه دەبینین كە خواستن لە نیوان مرۆف و بادا كراوه بەوەی سیفەتی رۆشتن و چاوەروانی لە مرۆفەوه خواستراوه بۆ با و دواتر هەر بەو چاوەروانییەوه لە با، كە شاعیر بە نەسیمی رووحيی ناوی بردووه، چونكە بای نەسیم بایەكی نەرم و فێكە لە بەرەبەیانێکی زوودا هەلەدەكات و شاعیر شەوی بەبیداری بەرێكردووه تاوێكو بگات بەو كاتەي بەیانێ تاكو بای شەمال هەوایی یاری بۆ بھینیت.

شاعیر جگە لەو وێنە هونەریانەي كە لەرێگەي هەستی بھینیتەوه بۆ وەسفی رووخساری یار بنیاتی ناون، وێنە هونەری بۆ لایەنی دەرروونی و روحي یاریش داناو، بۆنمونه خۆشەویستی بۆ یارەكەي وای لێكردووه كە گەشتن بە یارەكەي بە گەشتن بەهەشت وینا بكات، كاتێك دەلێت:

بەهەشت وەصلش مەراق كەرد شەداد

مەوت مەراق كەرد نە قاپی مورا (فەقی قادر، 1980، 184)

واتە بەهەشت بوو بۆ من گەر بەیەك بگەشتینایە، بەلام كاتێك مەرگ رێگرە لە گەشتن بەم ئاواتەم، ئەمەش خەم و ئازاریکی زۆرە، لێردا وێنەكان لە رێگەي هونەری خوازەوه بنیات نراون و هەردوو وشەي (بەهەشت، قاپی) خواستراون بۆ بەیەكگەشتن و ئارەزوو. وشەي (قاپی) لە شتیکی مادییەوه خواستراوه بۆ ئارەزوو، كە وشەيەكی واتای نەببێراوه، لەهەمانكاتشدا دووركەوتنەوه و كۆچی یار وەك دێك بە دلێدا دەچەقی و ئازاری دەدات و بەردەوام چاوەروانی بۆ گەرانەوهی

یار مکه‌ی، ئەم بیرەش لە ڕینگە‌ی کۆمەڵێک وینە‌ی ھونەر بێھوہ بەر جەستە دەکات، کە بە ھونەرەکانی ڕەوانبێژی دروستی کردوون، شاعیر دەلێت:

تاکە‌ی دل بە خار میحنەتان ئێشو

قامەت تاکە‌ی بار خەجەتان کێشو

شەناوەرێی بەحر ھێجرانان تاکە‌ی

دیدی ئینتظار نیگەران تا کە‌ی (فەقی قادر، 1980، 698)

شاعیر لێرەدا کۆچی یاری چواندووہ بەو شتە‌ی کە بەسەر ئاووہ دەروات (کۆچ) چوینراوہ، ئەو شتە‌ی بەسەر ئاووہیہ پێچوینراوہ، ڕووی لیکچوون بەردەوام بوونە لە ڕۆیشتن، ھەر وەھا دلێش چوینراوہ بە ئەندامێکی تری جەستە کەلە دیوی دەروہ دایە و درک توانا پێدا چوونی ھەمە، ئەندامانی دیوی دەروہی جەستە پێچوونراوہ، ڕووی لیکچوون پێداچوونی درک و نازار دانە، ھەموو ئەم وینانەش قوڵی ئەو نازارە دەروونیہ دەخاتەر و کە شاعیر بەھۆی دابرا و دوورکەوتنەوہی لە یار تووشی بووہ.

شاعیر لەو شیعرا نەیدا کە لە خۆشەویستی یار دەدوێت وینەگەلی جوانی بەر ھەم ھیناوە، کە گوزارشت لە ھەست و سۆزیکێ قوول و عیشقیکێ راستەقینە‌ی شاعیر دەکەن بەرامبەر بە خۆشەویستەکە‌ی و بەشیکێ زۆری ئەم وینانەش لە ڕینگە‌ی وینە‌ی ھەستی بێنێھوہیہ، شاعیر گرنگیہکێ زۆری بە وینە‌ی ھەستی بێنێ داوہ و بە پێشەنگی وینە ھونەر یەکانی ناو شیعراکانی شاعیر دێت.

تەوہری سێیەم: وینە‌ی سروشت

سروشت بە درێژایی میژوو بنەمایەکی سەرەکی داھینانی جوانییە لای شاعیران. ھەمیشە شاعیران ئێلھامیان لە سروشت و دیاردەکانی وەرگرتووہ و داھینانێان پێ ئەنجام داوہ، ئەمەش لەبەئەوہی شاعیر پەھوہندیہکی راستەو خۆی لەگەڵ سروشتدا ھەمە و جوانی و رازاوہیی سروشت دەبێتە ھاندەری ئەفراندن. ((ھەر لە سەرەتاوہ، لەو کاتەوہ ئەدەب بە شاعر و پەخشانییەوہ بووہتە دەربیری ھەست و بیری مرۆف، سروشت کۆلەکەبەک بووہ لە کۆلەکەکانی ئەدەب و بە چەشنیکێ ھەمەرەنگ کاری کردۆتە سەر ئەدەب و سوودی بوی بووہ، یا ئەدەب بووہ بە نەخشینیەری جوانی و دیمەن و بەھای سروشت)) (فازیل مەجید مەحمود، ۲۰۰۷، ۱۶-۱۷)

سروشت و گرنگیدان بەسروشت یەکیکی ترە لە سیماکانی شیعری فەقی قادری ھەمەوہند، کە بووہ بە شەقڵێک لە شەقڵە ھونەر یەکانی، ئەو وینە ھونەر ییانەہیہ کە لە دیاردە سروشتییەکان

پیکیهپناوه تا لایه‌نی دهر وونی و زهینی و سۆزه هه‌لچووهمکانی و ئه‌ندیشه‌کانی پی بهرجهسته بکات، دیاره په‌نابردنشی بۆ کهسته‌کانی سروشت بۆ بنیاتنانی وینه هونه‌رییه‌کان، هه‌ندیجار له ئاکامی خۆشه‌ویستی خاڤ و نیشتمانی بووه و هه‌ندیجاریش وه‌سفیکی رووتی سروشت بووه، شاعیر ده‌لایت:

خو‌لاسه‌ی سوپای زمستان سه‌خت

خورشید بی نوور که‌رد، زه‌مین سیا ره‌خت (فه‌قی قادر، 1980، 719)

شاعیر له‌م شیع‌ره‌دا وینه‌یه‌کی هونه‌ری سروشتی بهرجهسته کردووه، که سوپای زستان زۆر به سه‌ختی هه‌یرشی هه‌ینا و رووناکی و تیشکی خۆری نه‌هه‌یشت و زه‌ویشی رووت و ره‌شپۆش کرد، که ده‌کریت مه‌به‌ست له هه‌یرشی داگیرکه‌رانی کورد بیه‌ت، که چۆن کوردستانیان داگیر کردووه و تیشک و رووناکی ده‌سه‌لاتی میره‌کانی کوردیان کوژاندووته‌وه و ولاته‌که‌شیان کردووه به ویرانه و خلکه‌که‌شیان ره‌شپۆش و غه‌مبار کردووه. هه‌روه‌ها شاعیر له شیع‌ریکی تر دا وینه‌یه‌کی هونه‌ری سروشتی رازاوه‌مان له‌ریگه‌ی خواسته‌وه‌ بۆ دروست ده‌کات، که جگه له‌وه‌ی وه‌سفیکی رووتی سروشته، هه‌ستیکی نه‌ته‌وه‌یی قولیشه، وه‌ک ده‌لایت:

نه‌په‌چان عه‌نان نه‌سیمه‌ی شه‌مال

قه‌لعه‌ی زمستان یه‌کسه‌ر که‌رد پامال ...

نه‌هه‌ر لا گۆلان خه‌یمه‌ وه‌پا که‌رد

زه‌مین لاجیوه‌رد هه‌سناو هه‌مرا که‌رد

جه‌عه‌تر سو‌سه‌ن نه‌رگس و نه‌سرین (فه‌قی قادر، 1980، 724)

له‌م وه‌سفه‌ی که نووسه‌ر بۆ سروشت کردوو‌یه‌تی له‌ریگه‌ی کۆمه‌لێک وینه‌ی هونه‌رییه‌وه، که به هونه‌ری خواستن و خوازه بنیات نراوه، به‌وه‌ی که جله‌و له گیاندار یکه‌وه خواسته‌راوه بۆ نه‌سیمه‌ی با، که جله‌و ناکریت و سه‌رما و سو‌له‌ی زستان راده‌ماله‌یت و به‌هار و بوژانه‌وه‌ی زه‌وی دینه‌یت، گۆل و گۆلزار له ده‌شتو‌ده‌ر خه‌یمه‌ هه‌لده‌دات، ئه‌م وینه‌یه‌ش هه‌ر له‌ریگه‌ی لیکچواندوو‌ه بنیاتنراوه به‌وه‌ی که داپۆشینی زه‌وی به گۆل و گۆلزار چوینه‌راوه به خه‌یمه‌ و زه‌مینی سوور کردووه و بۆنی خۆش بلاوده‌بیه‌ته‌وه، به‌لام هه‌ندیجار ئه‌م وینه‌یه‌ له چوارچه‌وه‌ی وه‌سفی رووتی سروشت هه‌ینراوته‌ ده‌روه و له پیناو ده‌برینی هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی و خۆشه‌ویستی خاڤ و نیشتمان بهرجهسته‌کراوه، شاعیر ده‌لایت:

سولطان نه‌روۆز نه‌مه‌غریب زه‌مین

سان دا سیلسیله‌ی سوپای سه‌هه‌مگین (فه‌قی قادر، 1980، 719)

گیران و سازدانی ئەم ئاهەنگە لە سروشتدا بەو وینە هونەرییانە کە لەسەر بنەمای لیکچواندن دروستکراوە، تەنیا وەسفیکێ ڕووتی سروشت نییە، یاخود دەرختنی دەسەلاتی ڕەوانبیزی نووسەر نییە بەتەنھا، بەلکو ئەو وینانە بۆ خۆیان زمانی خۆشەویستی و سۆزی شاعیر و ناخی بەرامبەر خاکەکە (شارەکە) پێ بەرجستهکراوە، هەر ئەو خۆشەویستی خاکی و نەتەویە چەند هەنگاویکی تری پێههڵهیناوه لە بنیاتنانی وینە هونەریدا، لێرەدا شاعیر ناماژەدانی بە نەورۆز جگە لەوێ وەسفیکێ جوانی سروشت و وەرزی بەهارە، کە بە فەرمانرەوای وەرزی بەهار ناوی بردووه، هەر وەها ناماژەیهکیشە بۆ رەهەندی نەتەویەیی، چونکە نەورۆز لەناو کورددا جگە لەوێ دەستپێکی بەهارە، زیاتر وەک جەژنیکێ نەتەویەیی یادی دەکرێتەوه، شاعیر لیکچواندنی لەنیوان نەورۆز و مەرقدا دروستکردووه، کە نەورۆز چوینراوه و مەرق، (دەسەلاتدار) پینچوینراوه، ڕووی لیکچوون سوپایەکی مەزنە، کە هێرشێ هیناوه و زەمینی گۆریوه بە گۆل و گولزار و سەوزپۆشی کردووه، کە ئەمەش ناماژەیهکی ڕوونە بۆ هەستی نەتەوایەتی شاعیر، کە ڕۆژیک دیت ناوا و لاتێ ئەمیش لەژێر دەستی داگیرکەران ڕزگاری بێت و دووبارە ژیان دەگەرێتەوه بۆ و لاتەکە و دەبووژیتەوه.

شاعیر لە شیعریکی تردا دەلێت:

شۆر هەمی بگیری نە سەربانان بی

گا فتح بەهار، گا زمستان بی

خروشان شەمال دەروون پر نەداخ

خاک حەرمین مالا نە دەماخ (فەقێ قادر، 1980، 723)

شاعیر لەم وینەیدا ئەوه ڕووندەکاتەوه، کە بەهار بێت یاخود زستان، زەوی بە هەر رەنگ بێت هەر نیشتمانە و شیرینە بەردەوام لە بیرو مێشکی دایە، چونکە هەرچەند زستان و سەخت بێت یاخود بەهار و خۆشگوزەرائی بێت، هەر نیشتمانیانە، جگە لەوێ وشەیی خروشانێ بۆ بای شەمال بەکار هیناوه کە ئەمەش وینەیهکی خواستراوه، خروشان لە مەرقەوه کە زیاتر بۆ هەست و سۆز بەکار دیت خواستراوه بۆ (با) کە یەکیکە لە رەگەزە بیگیانەکانی سروشت کە ئەمەش وای کردووه جوانی و بەهای هونەری بە وشەکە ببخشی، هەر وەها وشەیی (فتح – کرانەوه) لە شتیکی مادییەوه وەرگیراوه بۆ وەرزی بەهار کە بە واتای هاتنی بەهار دیت، بەمەش لە ئاستی ئاسۆبیدا پەيوەندییەکی نوویی لە نیوان ئەم دوو وشەیدا دروست کردووه و وینەیهکی هونەری پر لە جوانی پینیات ناوه.

شاعیر لە شیعریکیدا بە وینەیهکی هونەری ناماژە بەو یاسایانە سروشت و گەردوون دەکات، کە بە شیوهیهکی دادپەرورانە سوپی زیندەیی ژیان لە سروشت و لەناو بوونەومرەکانی سەر زەوی ریکدەخات و هەلەدەسوڕینیت و وەرزهکان بە دوا یەکدا دینیت، کە دواجار دەبیت وەرزی بەهار بێت و دار و درخت نازاد بێت و گەشه بکات و سەختی زستان تیبەرینیت، دەگونجیت ئەم وینەیه شیکردنەوهیهکی سیاسی و نەتەوایەتی؛ تەنانەت مەرقایەتیشی بۆ بکەین، بەوهی وەک چۆن یاسای سروشت وایە دەبیت بونەوران و گژوگیان لە سەختی زستان ڕزگاریان بێت، بەهەمان

شيوه مروفه‌كانيش و گهلى ژير دهسته و داگيركراویش دهبيت نازاد بن، كه نهتهومهكى شاعيريش يهكئكه لهو نهتهوانه و داگيركهریش دهبيت ملكهچى ئەم ياسايه بيت، بالادهست گوى بگريت بو بيدهسه‌لات، وهك ده‌لأيت:

هم بنويس به نهرض نامه عدل و داد

ئەشجار و نهبات جه بهند كو نازاد

سوجه كهر د وهزير نه تهخت زهرين

تمام كهر د تهحرير نامه‌ى عنبه‌رين (فهقى قادر، 1980، 720)

ئەم وینه شيعرييه بوچوونئىكى قولى هزریشى تىدايه، كه به‌درئزايى ميژوو جىگه‌ى گفنووگو بووه و پرسيارگه‌ليكى زورى به‌دواى خويدا هيناوه، كه بریتين له ياساكانى سروشت و گهر دوون و چوئيه‌تى بيكهاتن و به‌ره‌وپيشچوون و گه‌شه‌کردنيان.

دهتوانين بلين شاعير به‌شيوه‌يه‌كى جوان و به‌چهند وینه‌يه‌كى هونهرى گوزارشتى له سروشت و جوانيه‌كانى سروشت کردوه و له هه‌ندىك شويندا به‌ستووويه‌تیه‌وه به بارودوخى ژيانى نهتهومه‌كه‌يه‌وه، كه‌چوون هه‌ميشه له دواى زستان نه‌وروز و به‌هار ديت، به‌هه‌مان شيوه له‌دواى ئەو بارودوخه ناخوشه‌ى كه به‌سه‌ر ميلله‌ته‌كه‌يدا هاتوو ئوميد هه‌يه روژيک ئەمانيش رزگار بن.

ئەنجام:

- 1- وینه‌ى هونهرى بنه‌مايه‌كى سه‌ره‌كى ئيستاتىكاي دهقى شيعرييه و شاعيران بو رازاندنه‌وه و جوانكارى شيعره‌كانيان هه‌ولئى دروستکردنى وینه‌ى هونهرى ده‌دهن به جوانترين شيواز.
- 2- فهقى قادري هه‌مه‌هه‌ندى گرنگيه‌كى زورى به‌ وینه‌ى هونهرى داوه و به‌شيك له ئيستاتىكاي شيعرييه‌كانى له ريگه‌ى چيكردى وینه‌ى هونهريه‌وه به‌رجه‌سته کردوه.
- 3- شاعير له دروستکردنى وینه‌ى هونهريه‌كانى وه‌كو سه‌رجه‌م شاعيرانى كلاسيك پشتى به هونهره‌كانى ره‌وانبىزى به‌ستوووه، به‌لام وینه‌ى هونهريه‌كان موركى تاييه‌تى و داهينانى شاعيران پيوه دياره.
- 4- شاعير خه‌م و نازار و نه‌هه‌مه‌تیه‌كانى ژيانى خوى، له‌شيوه‌ى جوانترين تابلوى هونهريدا پيشكه‌ش کردوه، كه شيعره‌كانى بوونه‌ته ئاوينه‌ى بالانماى ژيانى شاعير.
- 5- شاعير له وه‌سفى ياره‌كه‌يدا چه‌ندين وینه‌ى هونهرى ناوازه‌ى دروستکردوه، كه به‌جوانترين شيوه جوانيه‌كانى يارى ده‌رخستوووه و راده‌ى خوشه‌ويستى خوى بو ده‌رخستوووه.
- 6- شاعير له شيعره‌كانيدا سروشت و هه‌ستى نه‌ته‌وايه‌تى تىكه‌ل به يه‌كتر کردوه، بو ده‌ربرينى ئەم مه‌به‌سته‌ش سوودئىكى زورى له وینه‌ى هونهرى وه‌رگرتوووه، كه جوانيه‌كى تاييه‌تییان به شيعره‌كان به‌خشيوه.

References:

- 1-Aso Omer Mustafa, (2007), an aesthetic of poetry by PiraMard and Sheikh Nuri Sheikh Salih and Goran), master's letter, Salahadin University, Erbil.
- 2- Dilshad Ali Muhammad, (1998), construction of the Kurdish poetry, Ranj printing house, Sulaymaniyah.
- 3- Dilshad Ali Muhammad, (2007),Dilan and Testing of poetry, Printing and Publishing Institution, Sulaymaniyah.
- 4- Dler Ahmed Qaradaghi, (2002), picture of the poem by Nali, G.Raman, n.74, Erbil
- 5- Sherzad Hassan, (2001), in praise of literature, Ministry of Education press, Erbil
- 6- Abdullah Khdr Mawlud, (2004), a study of Hamdi poetry, Cultural Printing Press Erbil,
- 7- Fazil Majid Mahmud, (2007), Nature in Goran Poetry, Sardam Printing and Broadcasting Agency, Sulaymaniyah.
- 8- Faqe Qadiri Hamwand, (1980), Poetry Collection of Faqe Qadiri Hamwand, Collection: Mala Abdulkarim Mudaris and Fatih Abdulkarim, Iraqi Information Society Press, Baghdad
- 9- Kasas Jabari, (2008), Kirkuk and Kurdish poetry movement, Sardam Printing and Broadcasting Agency, Sulaymaniyah.
- 10- Kamal Mirawdali, (2005), Philosophy of Beauty and Art Estatika, Qani Printing Hous, Sulaymaniyah
- 11- hawzhin Slyawa , (2009) building an art painting in the poetry of Sherko Beksa, Sardam Printing and Broadcasting Agency, Sulaymaniyah
- 12- Badr Mohammed Al-Ansari (1998), Optimism and Pessimism Concept, Measurement and Belongings, 1st Edition, Kuwait University Press, Kuwait
- 13- Bushra Mousa Saleh (1994), The Poetic Image in Modern Arab Criticism, 1st Edition, Arab Cultural Center, Beirut
- 14-Al-Jahiz (1965), Al-Haywan, edited by: Abd al-Salam Muhammad Haroun, vol. 3, 2nd edition, Mustafa Al-Halabi Press, Egypt
- 15-Deir al-Malak (1982), Muhsin al-Taymish, Dar al-Rashid Publishing, Baghdad
- 16- C.D. Lewis (1982), The Poetic Image, T.D.Ahmed Nasif, Malik Miri and Salman Hassan, Gulf Printing and Publishing Corporation, Kuwait

17-Saleh Abu Became (1979), The Poetic Movement in Palestine 1948-1977, Al-Arabiya Foundation